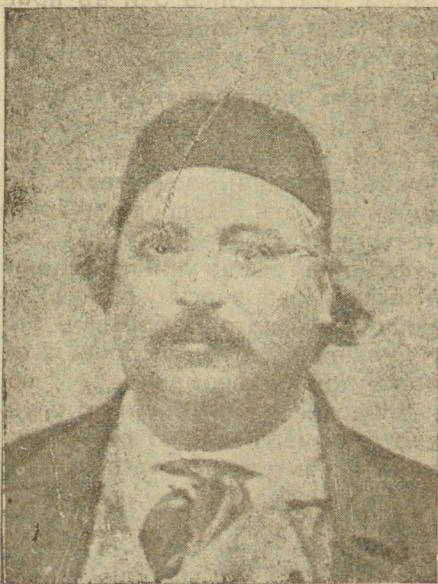

слѣдъ малко, обаче, той става свещенникъ въ Елена.¹⁾ Слѣдъ Милана, вече въ 1851 г., въ града се отваря българско класно училище, за главенъ учитель на което уславява сливенеца Добри П. Чинтуловъ, който току що билъ свѣршилъ семинарията въ Одеса. Тукъ му е мѣстото да кажемъ нѣколько думи за Чинтулова, бащата на новобългарските поети, революционеръ — борецъ за черковната ни независимостъ, и най-много заслужилъ, частно на Сливенъ, за неговото учебно и освободително дѣло.

Добри П. Чинтуловъ²⁾

Добри П. Чинтуловъ

Добри Петровъ Чинтуловъ е роденъ въ Сливенъ прѣзъ 1822 г. маx. „Гюрь-чешме“, отъ родители сиромаси. Пърга-

¹⁾) Вѣнъ отъ Даскаль Миланъ, въ Сливенъ прѣзъ това врѣме е учителствувалъ по български елenchанина Радивой или Дично Марковъ. По думитѣ на съгражданина му Миланъ Радиоевъ, който събира материали за учебното дѣло въ Елена, Дично Марковъ билъ страшенъ гонителъ на грѣцките книги и още въ негово врѣме сливенци се опитали да ги изхврълятъ отъ черквите си.

²⁾) За живота и дѣйността на Д. Чинтуловъ напослѣдъкъ сѫ излѣзли двѣ хубави книги, отъ които едната подъ заглавие „Добри Чинтуловъ“ (1822—1922) отъ В. Пундевъ, издава Българската академия на науките, София, 1922, а другата подъ заглавие „Сборникъ Добри П. Чинтуловъ“ по случай стогодишнината отъ рождението му, издава юбилейния комитетъ подъ редакцията на Н. Табаковъ, Сливенъ, 1922.